

1896-02-21

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Athen

Arkivplacering:

Mappe 53 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

21-2-96 Hjære Høne. Forleden bad direktøren
for Kongens gælder her "Weismann" en ganske ung
mand, der yngre end os, os ud til Tåtoej. På grund
af Ebbes dærlighed blev Ingeborg og Niels hjemme. Vi
andre 3 drog afsted tidligt om morgenen. Vejret
var gråt, ved Kefsewa station havde W. Coust
en vogn, der var ingen. Så kom der noget der lignede
en dagvogn med solstol, heldigvis gik en græsk-
talende damme hen at spørge kuskten, om han var
der rite, og han blev mere henrykt over, at vi var de
rette. Så rullede vi af. Snart med gråvejret, solen
stod op i klar himmel, men blev hurtigt dækket
af et lag koldgrå skyer, det trøjstede os dog, at
vi vist og her sad. Tilnærmelsen til soldaterbukken,
og for ud et efter rigtig store. Der glimtede også lidt
sol oppe på bakkene af Carnabybjergene. Vi blev
vel modtagne af ungkarlen med sine tre hunde,
fik spejls og kaffe, kom op at se museet som Münster
havde smilet, potteplanterne var tætte, de udstoppede
dyr og fugle og spindesagerne gik alle sammen, in-
skottene blev pulver og tomme nåle. Så fik vi en
bedre middag og noget efter gik vi en pæn tur.
Der er, nej stop, lad vi så jo også Kongens sommer

slot indvendigt. Der var digtlig udsigt, og der var
 skøn skov, men der passedes og så godt på den med
 gindarmen, ellers vilde de træde på de gamle små
 ødelægge den. I den yngre eller halvgamle skov
 stod vist og her digtlig gamle fyrretræer med
 faste runde kroner. Tilkomme blev der atter
 højt. Vi gik ned i et søge, for næste morgen
 skulde kaffen være på bordet kl. 7 at vi kunde
 gå op på toppen af Parnus (eller Parnes) og tilbage
 igen inden kl. 1. Fik dem var best færdigt og
 blev hjemme, vi andre 3 gik på. Høstus og anemone
 stod vist og her udspringene både ned og op
 ned. Blandt buskene eller quætræerne var det
 næsten jordbærtræet som fangede øjnene, men der
 var også viden, smilax, oliven, syprussier, disse
 to næste dog vist ikke opad bjerg. Ned, vi fulgte
 en bæk, og snart opdagede vi med glæde, at sneen
 var borte, og den istiden for at forkindle var
 gyltne, trost vi os lathede den betydeligt.
 Oppe var der digtlig, overs var der gamle edelgran
 i sne drivene, og herlig udsigt med bjerg og med
 Eubias snebjerge, og så den blå luft. Det var
 så varligt at høre sneen dryppe finklende

SKOVGAARD-MUSEET

Man. 129

Helt
 ikke
 hvide
 hvide
 og
 hvide

dråber fra grenene. Jordbærtræernes røde stem-
mer så herlige ud i lys ginsten fra og mod den
hvide sne, vi nåede næst med Hælene for. Helt
nye var sneen så hvid, så vi satte benene
sammen og gled ned ad i gode skridt som
på is. Alt gik så vel og hurtigt, så vi
nåede med vist godt en time fri berging. Godt
gjorde det at komme til civildationen, så var
ket af og sine fiddler, røde strømper og morgenstøv og så
lagde sig på sofaen i det lyse værelse med åbne dør
til en veranda, solen skinnede ind gennem døren
og en flue summende i vinduet. Så kom middag-
maden, vi gik senere efter en tur for så en kop
the og afsted til stationen og Athen. Den trafik
vi desværre ikke omkom ved det samme, lidt efter,
(det har han vist haft i flere dage. I morgen var han
flinkere, men han er rød i halsen, det er nok rigtig
forkølelse, han har for resten appetit nu, men klykter
dog en del. Vejret er køligt, sommetider lunere,
solen skinner sparsomt, det er ualmindelig kold
vinter her: ei, men i muscet lever vi højt her dog.
Det er en over at gå og se på vaderne og tegne
dem. Jeg har tegnet en med en flinkes som flyver bort

med en ung dind mand. Der er det at jeg på den at
hun holder ikke godt med bagpoterne, og vingerne
bærer heller ikke godt, men linerne er skønne,
og hun ser alvorligt, underligt med på ham, den er
højt gjindannet og skøn. Tak for Dit brev,
og tak f. T. for hans to. Men må nu ikke være alt
for bred på mig forviis jeg er rejst, nu bliver han
jo en stor dreng medens jeg er borte, bed ham so
ogso blive en god dreng, så har han noget at vis
sig på medens jeg kommer. Vels og tak Navn
for hendes rare brevkort. Julebøgerne hos dig er da
så meget bedre udviklede end anemourne hermed
de er små i år. Hvad tror du du kørte: Musikkens
svinger (Cecilia mener jeg)? Ja du, det blir også at komme
ind ad mellemdøren. Heber jeg, men Niels trækker det
vist ud til ind i mæj for Ebbes skyld. Det kan blive
galt nok at få ham hjem, venter de for længe kan
malken jo ikke holde sig. Nu er der gået 38 dage og
inden jeg får svar på dette er der gået over 50, det linder.
Så nu vil jeg minde, kys alle børnene, og bet
tet hjemme for færdig. Tager nattevoren på dig
Tak, endnu har Ingeborg ikke mistet hoi, men hendes
krøller har glattet sig ud. Hele alle. Dit mand.

Ingeborg bærer hvidt
Mener 9 dage

3 gange om ugen
gæst 9
evangelist posten